

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Вх. № 98 КВ 15/18 г.
Дата 20.03.2019 г.

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

Ухл. № 15/19.03.2019 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 15/2018 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 24.01.2019 г. на Съюза на юристите в България е дадена възможност, да предоставят писмено становище по конституционно дело № 15/2018 г., образувано по искане на президента на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 22 от Закона за местните данъци и такси (обн. ДВ, бр. 117 от 10.12.1997 г., последно изм. и доп. бр. 98 от 27.11. 2018 г.) и за установяване на противоконституционност и за произнасяне по съответствието с чл. 8 от Всеобщата декларация за правата на човека от 10.12.1948 г. и с чл. 6, §1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (Ратифицирана със закон, приет от НС на 31.07.1992 г., обн. ДВ бр. 80 от 02.10.1992 г., в сила от 07.09.1992 г.) на чл. 9, ал. 4, изречение второ и ал. 5, изречение второ от Закона за митниците (обн. ДВ, бр. 15 от 6.02.1998 г., последно изм. и доп. бр. 98 от 27.11.2018 г.).

Съюзът на юристите в България, до който е отправена покана, съгласно определението за допустимост изразява следното становище по искането за противоконституционност на чл.22 ЗМДТ:

С параграф 39, т. 6 от Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 98 от 27.11.2018 г.) (ЗИД ЗКПО) е изменен член 22 от Закона за местните данъци и такси.

Член 22 от ЗМДТ (в редакцията му, в сила от 01.01.2011г., преди изменението с ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) гласи :
„Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.“

След изменението разпоредбата има следната редакция:

Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка:

1. за недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т. 2, в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;

2. за жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в граници, както следва:

а) от 5 до 7 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т. 2;

б) от 4,5 до 6 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот – за имотите, включени в списъка по т. 2, извън тези по буква "а".

Същността на промяната е увеличаването на границите на определяне на данъка върху недвижимите имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България, които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, като увеличението е различно, в зависимост от това дали имотите са разположени или не в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, съгласно същия списък.

Изцяло се споделят направените в искането на държавния глава доводи за противоконституционност на законодателната промяна на двете големи основания: нарушаване на принципа на законоустановеност на данъчните задължения и смесване на природата на имуществените и подоходни данъци.

Съгласно чл. 84, т. 3 от Конституцията, установяването на данъците и определянето на размера на държавните данъци е изключителна компетентност на Народното събрание. Конституционната разпоредба засяга всички елементи на данъка - субект и обект на облагане, данъчна

основа и данъчна ставка. С обсъжданата законодателна промяна по-високи граници на определяне на дължимия данък са предвидени в зависимост от използването на съответния имот и включването му в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет №153 от 24 февруари 2012 г. Тази уредба дава възможност на Министерския съвет, в качеството му на централен административен орган с обща компетентност, да влияе на обектите, субектите на облагане и данъчната ставка, с възможността да променя съдържанието на въпросния списък.

По чл. 60, ал. 1 от Конституцията, данъците се делят на имуществени и подоходни, според обекта на облагане. Мотивите на законодателната промяна ясно посочват смесването на природата на двата вида публични задължения, което е недопустимо, съгласно трайната практика на Конституционния съд - Решение №9 от 20.06.1996 г. по к. д. №9/1996г.; Решение №8 от 08.10.2002 г. по к. д. №7/2002 г.; Решение №5 от 05.04.2012 г. по к. д. № 13/2011 г. Свързването на данъчната ставка като елемент на подоходния данък с начина на използване на имота противоречи на Основния закон.

На основание на тези аргументи, Съюзът на юристите в България излага становище за противоконституционност на разпоредбата на чл. 22 от Закона за местните данъци и такси.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

(ВЛАДИСЛАВОВ)